Skrevet for „Stjernen".

Hende.—

Jeg ingen Venner ejed mer
og ønsker heller ej,
ingen skulde faa mig kjær —
alt gik jeg egen Vej!

Mit Sind var mørkt, mit Hjerte koldt;
jeg levede ikke mer,
da var der e'n, som raabte holdt —
og vinket op jeg ser.

Jeg hørte intet Ord og dog —
det raabte, saa det klang;
det var to Øjne med et Sprog,
som foldte Sjælens Trang.

Og brat fornam jeg, at der end
var Attraa i mit Bryst.
En Længsel som fra Himlen sendt,
og dog med Livets Lyst.

Jon Petersen.

Taknemlig Erkjendelse.

Gjennem dette Blad ønsker jeg at udsige en Tak til den, der var saa venlig at sende mig et saa smukt Valentine. Jeg tænker nok, at „Stjernen" vil finde ved-kommende Afsender, som er ukjendt for mig, men vilde jeg have gjengjældt det, maatte jeg for, saa til næste Aar.

En ung Pige fra Omaha.

Rejsebreve.

(Af Th. J. Thomsen.)

1.

Michigan.

En Jernbanefart ned over Michigan, den, jeg foretog forgangne Sommer fra Grand Rapids til St. Josef, fremviste ikke store Seværdigheder. Paa begge Sider ser man Skov og Skov og atter Skov, saa langt Øjet kan række, enkelte, afbrændte Skove. De mægtige Træstubbe rækker højt op mod Himlen, vidnende om Fortidens Pragt. Men den gamle Urskovpoesi er fuldstændig forladt disse Skove. De give et trist og uhyggeligt Indtryk.

Og der har Farmerne ryddet de Træer til Side, og man ser smukke Marker til Jordbrug. Men navnlig lægger man Mærke til de store Frugthaver. Michigan egner sig særlig godt for Frugtavlning, heri indbefattet Rodfrugter.

Om Foraaret frembyder disse Egne et herligt Skue, naar Æble- og Ferskentræer staar i Blomst. Vindruer dyrkes ogsaa i denne Landsdel.

Mangen Farmer har stor Indtægt af sin Frugthave. Farmerens Kone forstaar omhyggelig at benytte Frugterne i Husholdningens Tjeneste. Syltetøj høster som bekjendt, med til ethvert velordnet Husvæsen i Amerika. Af Æbler laver man en ypperlig Drik: Cider. Jeg havde godt i Efteraarstiden at gaa ud til Farmerne og smage deres Cider. Det skulde være meget hyggeligt at sidde ved Farmerens Bord, især en Aftenstund og lytte til hans Røverhistorier fra Vildskoven, mens man nyder Piben og sin Pibe. Særlig interessant det at høre de ældste „paa Pladsen" fortælle om, hvordan det saa ud, da de kom hertil for en 20 a 30 Aar siden og om, hvordan det er gaaet for dem i Tid.

Michigan bestaar for en væsentlig Del af sandagtige Muldjorder med Lerlag, hvorpaa man for Resten avler alt. Her og der ligger sværere Lerjorder. Tidt træffer man Bakker med Skov, mens Jorden i Dalen ved Floderne staar af Sand. Det er saaledes Søernes Landet, der er det frugtbareste. Paa mange Steder findes moseagtige Partier, Sumpe og smaa Søer.

Man fortæller en gammel Historie om, hvordan det gik til, da Amerika blev opdaget. Om den stammer fra Indianere eller af en senere Oprindelse, skal jeg ikke kunne afgjøre. Men der fortælles, at efter at alle de andre Stater var blevne, blev Michigan til. Denne Stat er dannet af Levningerne fra alle de andre Stater. Det er Grunden til at her findes saa mange Slags Jord, tilsynelatende uregelmæssig spredt omkring.

Den Tid ligger ikke langt tilbage, da Landet var bedækket med Skov fra den ene Ende til den anden, Storskov, hvor Dyrenes Brøl og Vrål lød. Ved Floder og Aaløb og ved Søernes Bredder boede Indianerne. Det er efter hvad man siger, en forholdsvis ædelig Stamme, som havde sit Tilholdssted i Michigan. De levede af Jagt og Fiskeri og Rødder og vilde Bær, som fandtes i rig Mængde i Skovbunden. Dog kunde de ikke godt staa sig mod Hvidmandens vilde Sønner, men disse kunne ved Gjengjæld ikke godt færdes her i Landet.

Hvor har Civilisationen holdt sit Indtog i disse Egne. Indianerne findes endnu enkeltvis, og man har gjort et Indhug paa de gamle Træer. Ild og Øxe og Sav og ved Ildens Magt er snart de storartede Skove forsvundne. Man ved at fortælle om mægtige Skovbrande, som for Aar tilbage jeg hærgende hen over Landet. Det skal have været et enestaaende storslaaet Syn at se en saadan Brand især ved Aftenstid. Tykke Røgskyer og mørkerøde Flammer kom vældende op af Jordens Skjød, og der stod de gamle Træer glødende fra Rod til Top. De saa ud som truende Ildmænd inde i et sydende Helvede. Langt borte hørtes Bulder og Brag. Knitrende, jagende, funklende, bragende for Ilden fra Egn til Egn. Du kan slet ikke forestille dig, hvad saadan en Skovbrand har at sige, fortæller man mig; og det kan der jo være noget i. Ofte gik menneskelige Boliger med i Løbet, og man maatte flygte og undertiden skjule sig i Søer, Moradser og Brønde.

Arbejdernes Børs.

En af de mærkeligste og mest betydningsfulde Institutioner, som Arbejderbevægelsen har skabt, er den saakaldte Arbejderbørs i Paris.

„Arbejdernes Organisation ved Arbejderne selv", er Slagordet for denne mægtige Institutions 360,000 Medlemmer.

Det er nu omtrent seks Aar siden Arbejderbørsen blev stiftet. Tidligere havde den Lokaler i „Jean Jacques Rousseaugade," men i Maj f. A. fik den et nyt og ganske anderledes imponerende Sæde for sin Virksomhed. Et vældigt Bygningskompleks, beliggende noget nær i Midten af Paris, stilledes nemlig til dens Raadighed. Hele dette Bygningskompleks optoges af Børsens Forsamlingssale, Kontorer, Komiteværelser, Læsestuer, osv.

Da Arbejderne for en fem seks Aar siden begyndte dette storatede Foretagende, kunde de blot regne paa Støtte og Tilslutning fra henved en Snes Fagforeninger. Saavel i Arbejderkredse som blandt Arbejdsgivere herskede den Anskuelse, at Planen om en Arbejderbørs havde liden Udsigt til at blive virkeliggjort og faa praktisk Betydning.

I Begyndelsen gik det ogsaa kun smaat, men efterhaanden gjorde Arbejderbørsen større og større Fremgang, og mod Slutningen af Aaret 1891 havde ikke mindre end 180 Foreninger sluttet sig til den. For Øjeblikket omfatter den henved 300 Fagforeninger, og Medlemsantallet naar, som allerede nævnt, op til 360,000.

Det er vanskeligt at sige med faa Ord, hvad Arbejderbørsen er, men det vilde være endnu vanskeligere at sige, hvad den ikke er.

I al Almindelighed kan man karakterisere Arbejderbørsen som en Institution, der i enhver Retning søger at varetage Arbejdernes Interesser. I de mægtige Forsamlingssale kan de forskjellige Foreninger holde Møder til Drøftelse af fælles Anliggender. Men desuden har hver enkelt Fagforening lige fra Musikerne til Fille- og Bensamlerne sine særskilte Kontor- og Mødelokaler.

I Kontorerne kan Arbejderne erholde nøjagtig Oplysninger om Arbejdsforholdene ikke blot i Paris, men ogsaa i Provinserne. For ledige Arbejdere findes derhos en stor Fællessal, hvori Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere finder Sted og Engagementer afsluttes. Herved overflødiggjøres Fæstekontorer og overhovedet alle Mellemmænd mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Alle Foreninger uden Forskjel kan faa Adgang til Arbejderbørsen. Endogsaa de Tobaksfabriker, der drives for Statens Regning, er repræsenteret ved et anseligt Antal Medlemmer.

Arbejderbørsens Ledere tror, at der endvidere er Haab om, at selv Politiet vil slutte sig til for at varetage sine farlige Interesser.

Kvinder kan lige saa godt som Mænd blive Medlemmer af Arbejderbørsen. Der er Kontorer, som særlig har det Hverv at skaffe Tjenestepiger, Ammer, Opvartningsjomfruer osv. Ansættelse.

Af Bygningens to største Sale kan den ene rumme fire, den anden henved tre tusinde Mennesker. Disse Sale benyttes dels til Fællesmøder for Fagforsamlinger og dels som Selskabslokaler, hvor Baller og Aftenunderholdninger arrangeres.

Skjønt Arbejderbørsen raader over et saa stort Bygningskompleks, begynder det allerede at knibe med Pladsen, og der vil sikkert ikke hengaa lang Tid, før det bliver nødvendigt at udvide Lokalerne eller oprette Afdelinger flere Steder i Paris. („Nordmanden".)

Mr. H. K. Schmidt, Nebraska City, Nebr., siger: „Dr. August Kønigs Hamborger-Brystthe er et yndet Middel i vort Nabolag i Tilfælde af Forkjølelse, Hoste og Asthma."

Send efter gratis Prøvenumer af „Stjernen".

Iowa.

— Tyskeren John Ditlessen i Walnut, Iowa, blev forleden Nat slidt og dræbt ved en Dans, idet han vilde mægle mellem to berusede Brødre ved Navn Burmeister, som var komne i Klammeri.

— Den ældste Mand i Staten, og muligvis i Vesten, er C. L. Pool i Allamakee Co. Han blev født i Somersetshire, England, 1786 og kan saaledes den 15de i næste Maaned fejre sin 107-aarige Fødselsdag. Pool har 70 levende Efterkommere, 7 Børn og 63 Børnebørn.

Et russisk Eventyr.

For nogle Maaneder siden, beretes der, befalede Nihilisternes Central Komite i St. Petersburg et af sine Medlemmer, en ung smuk Aristokrat, at han skulde indlade sig i en Intrigue med Gen. Browdenkis Hustru. Generalen hørte til Kejserens politiske Politi, hvis Pligt det er at holde Øjne med Nihilisternes og Socialisternes internationale Forbund.

Generalens Hustru var vel kjendt i St. Petersburg for sine mange Eventyr, og Nihilisterne troede, at hvis deres Kammerat kunde bemægtige sig denne Skjønhed, vilde de faa Kundskab om visse Hemmeligheder inden det politiske Politi.

Den unge Mand udførte sit Hverv saa godt, at den 10de Nov. rømte han fra St. Petersburg med Generalens Hustru, og hun tog med sig 15,000 Rubler og alle sine Diamanter.

Parret gjennemrejste nu alle de større Byer i Europa i Nihilisternes Tjeneste; pludselig blev de ved et Siffertelegram kaldt tilbage til Rusland.

Uagtet Nihilisten rigtignok syntes, at denne Ordre lød besynderlig, og at det var forbundet med store Farer, adlød han dog og vendte tilbage til Rusland sammen med Generalens Hustru.

Ikke før var de kommen over Grændsen, end deres Vogn blev omringet af civilklædte Politiofficerer, og de blev underrettet om at de var Statens Fanger. Ved Ankomsten til Byen Kief mødtes de af General Browdenki og blev underkastet et strengt Krydsforhør.

Da Generalens Hustru fik se sin Mand, indtog hun en trodsig Stilling og sagde: "Jeg er Nihilist og vil ikke aabenbare en Tøddel af, hvad jeg ved."

Generalens frugtesløse Forsøg paa at faa hende til at tale, gjorde ham tilsidst saa vred, at han gjennemboredes hende med sit Sværd, og hun døde øjeblikkelig. Nihilisten blev bragt til St. Petersburg og fængslet.

Der fortælles, at Kejseren afskedigede Gen. Browdenki, idet han lod ham vide, at en Officer, som kunde tillade, at hans Hustru blev bortført netop af den Fjende, som han var sat til at holde et vaagent Øje med, og som derefter kunde dræbe hende, uden at have fravristet hende de Hemmeligheder, hun var i Besiddelse af, var uværdig til Kejserens Tillid.

En Tur til Danmarks Hovedstad.

Skrevet for "Stjernen", af Nikly.

(Fortsat.)

Klampenborg er et velbesøgt Punkt for Kjøbenhavnerne i Sommertiden. Foruden Dampsporvognen gaar der ogsaa en almindelig Jernvej herud, og om Søndagene, særlig i Dyrehavstiden, kan alle de glade Kjøbenhavnere knapt faa Plads, saadan et Mylder er der, uagtet der gaar et Tog hver halve Time.

Vi fulgte en Kjørevej ind i Skoven, hvor der herskede en dejlig Svale under de store Bøgers løvrige Kroner. Daadyr med deres Kalve saa vi Mængder af, og de var saa tamme, at vi kunne gaa tæt hen til dem. Gjemt dybt inde i Skoven ligger Jagtslottet Eremitagen, en Gang rejst af en jagtelskende Oldenborger, der havde funden Behag i denne Plet, og saa var der jo ikke andet end et Ord for Enevoldskongen at udtale for at fremtrylle et Slot. Nu staar det tomt og har staaet i de sidste hundrede Aar, hvor mange unyttige Værdier ere ikke saaledes kastet bort ved en Herskers Luner. Vi fik ikke Tid til at bese det, da vi agtede os tilbage til Kjøbenhavn til Middag. Ved Siden af os, paa en Forhøjning eller Bakke, er rejst en stor Kampesten, hvis Indskription siger, at den er rejst i Anledning af de danske Slesvigeres Besøg i 1867. I daglig Tale kaldes den "den slesvigske Sten", og som saadan er den betegnende som Samlingsstedet for Socialisterne i Kjøbenhavn paa Grundlovsdagen, men nu er Festen forlagt til Nørrefælled tæt udenfor Byen. Atter gik vi videre, og snart øjnede vi Boderne, liggende paa begge Sider af Vejen, hvor der i Dyrehavstiden foregaar mangehaande Kunster. Her findes Sangerinder, Taskenspillere, Dukketeater, Danseboder, Keglebaner, kort alt hvad den jævne Kjøbenhavner ønsker at se. Det var en Mandag, vi var derude, og det lod til at de endnu alle sov efter Gaarsdagens Anstrængelser. Næsten alle Boderne vare lukkede.

Noget derfra findes en lille Kløft, hvor den bekjendte Kirsten Pils Kilde skjænker os en kjølende Drik Vand mod en 5 Øre til Kildemanden.

Da vi kom tilbage til Stationen var der bleven mere Røre, en Del Lystrejsende vare komne med Togene, og en Mængde Hyrekudske falbøde deres Befordring til Kjøreture i Egnen. Efter at have faaet et Par Stykker Mad til Livs tog vi med Toget tilbage til Byen. Det gaar i Modsætning til Dampvognen ind gjennem Landet, saa det var et nyt Landskab vi havde for os. Skove vekslede med Marker, Gartnerier og Haver; maa passerer undervej. Slottene Bernstorff og Charlottenlund, og, kort inden man naar Kjøbenhavn, Ordrup med sin skjønne katolske Kirke; snart glider Toget ind paa Nørrebros Station, og et Par Minuter efter er vi ved Hovedstationen, og saa havne vi igjen paa Halmtorvet. Vi har kun Eftermiddagen til vor Raadighed, Kl. 9 skal vi paa Hjemrejsen, hvad skal vi nu vælge at se i de Timer, der er tilbage? mit Valg er snart gjort, til oldnordiske Museum, det maa jeg se inden jeg siger Kjøbenhavn Farvel.

Alle de antike Samlinger ere husede i det store, men rigtignok ikke smukke Prinsens Palæ i Stormgade. Palæet bestaar af fire Fløje paa to Etager, der danner en indelukket Gaard. Gjennem den store hvælvede Port træder man fra Gaden ind i Gaarden, og her i Øst-, Syd- og Vestfløjen gjennes nogle af Danmarks bedste Skatte. Gamle Carl Ploug har sungen:

Danmark, dine Kjæmpegrave er en kostbar Skat,
Bedst af alt, hvad i din Have, Gud har gavmild sat;
Havde Du ej grønne Skove, gyldne Agre, Møer fagre,
Løfted, dog din Søn sit Øje stolt fra Bastahøje.

Takket være de dygtige Forskere Thomsen, Nyrop og Worsaae, der har spredt Lys over de gamle Høje, saa deres Navne ere kjendt langt udenfor Fædrelandets Grænser, takket være dem har Danmark idag en Oldsamling, som hvert Land vilde slikke Fingre efter. Men lad os en Gang se nogle af disse Ting. I Gaarden møder os adskillige gamle Runestene og Døbefonter med 800—1000 Aar paa Bagen, og inde i Forhallen endnu flere. Nogle af disse Kolosser, der vejer flere Tusinde Pund, er komne helt inde fra den jydske Hede. I det første Værelse vi betræde staa vi midt i Danmarks ældste Kulturtid, 2—3000 Aar tilbage i Tiden, maa vi tænke os, da kjendte Folket ikke noget Metal. deres Føde var vilde Dyr, som de nedlagde med Pile eller Slynger, og Fisk, særlig Østers og Muslinger, hvis Skaller findes i Mængde i Kjøkkenmøddingerne, Steder, hvor de har boet og henkastet deres Affald. Daarligt forarbejdede Hamre og Kiler af Sten, Knive, Pibespidse osv. af Ben. I næste Værelse gaar vi et Skridt frem i Tiden, endnu kjendes Metallet ikke, men deres Redskaber ere bedre, sande Kunstværker af Stenøkser og Kiler med skarpsleben Eg. Her træffer vi ogsaa første Gang, at Asken af de Døde gjemmes i Lerurner, andre Skaale og Kar af Ler viser ogsaa, at man har været mere kultiveret end den første Stamme, for Vi [illegible] at det er en anden og stærkere Stamme, der er kommen og fortrængt den første. Atter staa vi ved et nyt Udviklingstrin, den ældre Broncealder. Sit Navn af at Metallet nu er bleven kjendt i Norden; om det atter er en anden Folkestemme, der er kommen ind i Landet, staar endnu hen, dets Døde er dels blevne brændte og Asken gjemt i Urner, dels begravede med deres Vaaben i Egekister, men det er vist kun større Personer, den sidste Ære er bleven til Del. Dette Tidsrum er rigt paa Skjolde, Sværd, Bryst-, Hals- og Hovedsmykker af Bronce ofte ogsaa med Guldbeslag paa enkelte Dele. Ligeledes ser man af Minderne fra den Tid, at man har brugt vævede Klæder, medens Stenalderens Folk brugte Dyrehuder, Husholdningskar med Broncebeslag viser ogsaa at man har begyndt et mere fast Husvæsen. Den ældre Broncealder rækker over 2—3 Værelser, derfra træder man ind i et andet Værelse og er nu i den yngre Broncealder. Dette Tidsrum maa sættes til 5—600 Aar efter Kristi Fødsel. Gjenstandene ere smukke og kostbare; svære Guldarmbaand, Bryst og Halssmykker. — Smukke Sværd og Dolke af Bronce med Guldbelægning, Offerkar og Skaale af massivt Guld. Blandt Sagerne fra dette Tidsrum maa især nævnes den prægtige Gudevogn, der er funden i en Mose i Vestjylland. Den er af Bronce med en Mængde Forsiringer der vidne om Kunstfærdighed, den fandtes adskidt i flere Stykker, og det ene Hjul manglede, men er erstattet af et af Gibs; den har sikkert kun været brugt ved Offerfesterne.

Atter staa vi ved et nyt Tidsrum, den ældre Jernalder, hvor man første Gang finder Jernet ved de Døde. Man lægger især her Mærke til den Masse Krigsvaaben af adskillig Art, her er Broncesværd og Jernsværd, Skjolde af Træ med Jernbeslag eller helt af Jern, ja Hjælm og Ringbrynjer af Jern. Fra dette Tidsrum findes ogsaa Resten af den Dødes Hest og Sadeltøj, Bidsel osv. — Saa kommer vi til den yngre Jernalder, der gaar ned til Kristendommens første Tider i Landet. Prægtige Guldsmykker, østerlandske Penge, kulørte Glasperler, der viser at Folket her staar i Handelsforbindelse med Orienten. Her findes ogsaa de to store Guldhorn, — eller Modellerne af dem, der fandtes i Vestslesvig i forrige Aarhundrede. Og her findes Sagerne, der ere fundne i de to Jellingshøje over Gorm og Thyra.

Saa gaa vi over til den første Kristentid med dens Utal af Helgenbilleder, udskaarne Munkestole, Alterskaale osv. Det næste er Riddertiden. En fuldstændig Ridder sidder strunkt paa hans bepansrede Hest i "Panser og Plade", Stridsplejle, Ølkrus, Landser og Hellebarder, og naar derlil kommer kjæmpestore Buer har man et Billede af Riddertiden. Atter gaa vi et Skridt videre og staa ved omtrent 1500, da maa begyndte at bruge af de gamle Luntebøsser, Kanoner med Stenkugler, Stormstiger og andre Mordredskaber, hvorpaa man lagde stor Flid i de Dage, saavel som nu. Ved Siden af gamle Helgenskrin med eller uden Fingre eller Tær af en Gudsmand, Døbekar, Vandbækkener, Bispeornater med Hue og Stav, kort den katolske Kirkes Glanstid her i Landet. I det sidste Værelse rummes Sager fra Reformationstiden og senere, her findes en Del Ting, der har tilhørt Th. Brahe, saasom en kjæmpemæssig, kunstfærdig udskaaren Himmelseng. Prægtige udskaarne Skabe og Skrin, Guldsmedsarbejder af første Slags i Gafler, Skeer og andet Bordstel. Gamle, kunstfærdige Uhre. I et andet Værelse findes Modeller af gamle Kirker og Slotte, og Brudstykker af Søjler, Gravstene og meget andet. Nu var Tiden ude og jeg maatte forlade Palæet uden jeg fik se de andre Samlinger, der gjemmes; Møntsamlingen, den etnografiske og Antiksamlingen.

(Sluttes.)

Ballards Snow Liniment.

Har du en slem Smærte i Ryggen skaf en Flaske Snow Liniment. Den vil absolut kurere, og det straks. Prøv det og anbefal det til Venner. Sælges af Sjøholm. [4.

Mrs. John Gemmill i Millroy, Pa., var i over 19 Aar en hjælpeløs Krøbling, forraarsaget ved en forvreden Ankel. Hun led meget, men blev hurtigt kureret ved to Flasker St. Jacobs Olje.

For $1.50 faas nu en Aargang af begge Blade: „Stjernen" og „Kvinden og Hjemmet", ved straks at indsende Betaling til dette Blads Kontor.

Dr. August Koenig's HAMBURGER

TROPFEN

Dr. August Kønigs Hamborger-Draaber

—imod—

Blodsygdomme, Ufordøjelighed, Mavelidelser, Leverlidelser, Hovedpine, Kvalme, Dyspepsia, Svimmelhed, For øjelsesbesvær, Mave- og Nyresygdomme, Billiøse Anfald.

—Ligeledes imod—

Alle Slags Kvindesygdomme.

Ubestridelig det bedste Middel. Pris: 50 Cents eller 5 Flasker for $2.00. Faas paa ethvert Apothek. For $5.00 sendes 12 Flasker omkostningsfrit.

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Md

Folk, som lider af nervøs Hovedpine, vil i Ayers Cathartic Piller finde et virksomt Middel. De styrker Maven, stimulerer Leveren gjengiver Fordøjelsesorganerne sin sunde Funktion, hvorved snarlig og varig Lindring skaffes.

En Værdifuld Bog for halv Pris.

John Blegen's Almanak og Haandbog for 1893 er udkommet med fornyet og forøget Indhold. Foruden en fuldstændig Almanak for Aaret i Lighed med den, som udgives af Kristiania Universitet (med Evangeliernes Text), indeholder Bogen en fuldstændig orienterende Oversigt (med udmærkede Illustrationer) over Verdens-Udstillingen i Chicago, Vejviser til Udstillingspladsen og Chicagos øvrige Seværdigheder og Hoteller.

Den indeholder endvidere Plads for Indtægter og Udgifter i Aarets Løb, Lægemiddel mod Saar og Utøj hos Kreaturer, Vejledning for Bygning, Plastring, og Maling af Huse, Bedømmelse af Kreaturers Netto-Vægt, Beregning af Fortjenesten paa Majs og Svineavl, de mest anerkjendte Regler for Redsyltning af Frugter og Bær og en Mangfoldighed af vejledende Raad og Recepter for Farmen og Hjemmet.

Bogladeprisen er 40 Cts., men Bogen sendes portofrit til enhver, som endsender sin Adresse og 20 Cents i Frimærker eller Sølvmønt til.

John Blegen.
164 Randolph St., Chicago

Ballards Horehound Sirup er det bedst kjendte Middel mod Tæring, Hoste, Forkjølelse samt alle Strube- og Brystsygdomme. Hver Flaske garanteret. Bedste Middel for Børn. Sælges af Sjøholm. [4.

Roser i Livets Orken.

Sang og Digtning er det vakreste vi ved. Det er Blomsten i vor Tilværelse. Naar Sygdom kommer, naar Ulykken eller Modgangen i en eller anden Form møder, da styrkes vort Mod, da oplives vort Sind ved muntre Sange. Nordmænd og Danske i Amerika minder sit gamle Fædrelands Sange og andre vakre Digte. De læser eller synger dem i en stille Aftentime efter Dagens Slid og Møje. De hjemlige Toner rører mange af os ældre til Taarer. Vi fik dem i Buggegave. Vi lærte Sangene af vor Mor, og vi har ikke glemt dem under Livets Strid. Derfor lider vi at se dem igjen, samlede i en Bog. „Spogefuglen" er den bedste Norske og Danske Sangbog i Amerika. Den kan faas for 25 Cents hos:

Wm. Kriedt Publishing Co.
613-15 Washb. Av. S.
Minneapolis, Minn.

☞ I Partier en stor Rabat.

Almanak for 1893 frit.

Chicago & Northwestern-Banen har nylig udgivet en Kalender for 1893, som er en af de bedste og mest praktiske for Brug i Forretningslivet saavel som i Hjemmet. Et Eksemplar af denne udmærkede Almanak vil blive sendt frit til enhver som indsender sin Adresse og 2 Cents i Frimærker til W. A. Thrall, G. P. & T. A., Chicago.